

[Eva Rothenborg.]

jeg personlig som fagmand meget dybt beklager.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ved denne andenbehandling koncentrere mig om ændringsforslag nr. 2, stillet af et flertal i udvalget. Det radikale venstre har ikke kunnet og kan fortsat ikke tilslutte sig ændringsforslaget, og jeg skal anføre et par argumenter herfor.

Jeg vil godt understrege, at man med dette ændringsforslag i praksis vil tvinge alle børnene ind på de udvidede kurser, hvad enten de magter det på det pågældende tidspunkt eller ikke gør det. Hvilken „forælder“ vil bortskære en stor del af de fremtidige udviklings- og erhvervsmuligheder for deres børn, når de er 13-14 år? Det ville være vanvittigt at gøre det. Al talen om, at børn udvikler sig i forskelligt tempo, bliver med dette ændringsforslag tom snak. Jeg tror ikke, det er en lykkelig udvikling. Vi kan ikke alle sammen det samme på det samme tidspunkt.

Yderligere betyder ændringsforslaget en væsentlig skærpelse i forhold til i dag; således er f. eks. antallet af prøver stærkt udvidet.

Folkeskoleloven betød, at man satte nær-demokratiet i højsædet. Det betød, at forældre, kommuner og skoler skulle gå ind i et meget større samarbejde. Men hvis man går ind for et sådant nærdemokrati, og det har flertallet her i folketinget gjort, herunder også venstre, så kan man ikke få elever ud, der kan nøjagtig det samme. Det vil sige, at de elever, der kommer til at gå i gymnasiet, vil have temmelig forskellige forudsætninger, og så kan man ikke have nogle meget, meget rigoristiske krav til gymnasiet.

Fru Tove Nielsen kom ind på nogle SF-invitationer, og dem tror jeg jeg skal lade ligge her. De er også på forskellig anden vis kommenteret i pressen af de radikale ledere, men jeg vil blot sige omkring spørgsmålet om fri adgang, at det har det radikale venstre ikke taget stilling til på den måde, som fru Tove Nielsen anførte; tværtimod er vi faktisk gået imod fri adgang til gymnasiet. Vi er snarere tilhængere af, at man beholder det nuværende system, hvor skolen indstiller, og det regner vi også med at vi kan disku-

tere ved den udvalgsbehandling, som vi vil kræve mellem anden og tredje behandling.

Jeg havde gerne set, at dette lovforslag kun var fremsat som en konsekvensændring af folkeskoleloven, og at man ligesom kunne have undgået denne diskussion, hvor man lægger op til, at man på en vis måde diskuterer gymnasieskolens vilkår. Det føler jeg slet ikke vi gør på tilstrækkelig vis. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi tager en meget mere dybtgående, og alvorlig drøftelse af hele gymnasieskolen, bl. a. på baggrund af den udvikling, der er sket i folkeskolen. Jeg tror ikke, vi kan fastholde det samme gymnasiesystem, når vi har fået så store ændringer i folkeskoleloven, men en drøftelse herom er dette lovforslag ikke egnet til; det håber jeg der vil komme en senere lejlighed til.

Kristine Heltberg (SF):

Hele denne debat i dag er i og for sig en debat mellem de borgerlige partier indbyrdes, som jeg egentlig talt burde sidde og lytte beundrende til. Det er ikke en debat, der ændrer ret meget ved de synspunkter, der er fremført her af SF ved tidligere lejligheder, hvor vi har drøftet problemerne omkring de uddannelser for de 16—19-årige, som gymnasieuddannelsen er en del af efter vor opfattelse.

Vi havde set frem til en liberalisering af adgangsbetingelserne til gymnasiet, og det er også det, der i og for sig ligger i ministerns lovforslag, som vi derfor stadig væk tilslutter os.

Det forekommer mig, at det ændringforslag, der er stillet af fru Tove Nielsen m. fl., egentlig talt bringer os tilbage til mellemkoleeksamenstiden og i og for sig er et udtryk for en bagstræverisk og beklagelig holdning mere i retning af at fastholde nogle inddelinger, som har vist sig at være forkerte, end et forsøg på at drage konsekvenser af det, man i dag ved om udvikling af unge mennesker.

Jeg har et oprigtigt håb om, at dette ændringsforslag ikke kan blive vedtaget, og jeg har et oprigtigt håb om, at det kompromis, som derefter formodentlig følger, ikke bliver af en sådan art, at den principielle holdning hos ministeren om en liberalisering, den holdning, som vi kunne gå ind for og anbefale, lider virkelig skade.